

NEDERLANDSTALIGE TUCHTRAAD VAN BEROEP VOOR ADVOCATEN Eerste Kamer
--

Openbare zitting van 18 april 2017

Dossiernummer TB-0167-2016

In de zaak van: mr. X
 advocaat te ...

hebbende als raadsman: mr. Y,
 advocaat te ...

spreekt de Nederlandstalige tuchtraad van beroep voor Advocaten de volgende beslissing uit:

I. DE PROCEDURE

In deze zaak oordeelt de tuchtraad van beroep over het hoger beroep, ingesteld door het openbaar ministerie op 7 november 2016 en door de stafhouder van de Orde van Advocaten bij de balie te ... (*“Het betreft een conservatoir beroep en strekt er toe dat de feiten bewezen blijven”*) op 5 december 2016 tegen de beslissing van de tuchtraad voor Advocaten van de Ordes van het rechtsgebied Antwerpen (eerste kamer) van 25 oktober 2016 (TAA/SM/0276/2016). De tuchtraad veroordeelde mr. X tot een tuchtsanctie van 9 maanden schorsing met uitstel voor een termijn van 3 jaar.

Overeenkomstig art. 457 *bis* Ger. W. wordt voor de rechtspleging de Nederlandse taal gebruikt.

De bestreden beslissing werd regelmatig op 26 oktober 2016 ter kennis van alle betrokkenen gebracht.

De hogere beroepen werden tijdig en regelmatig naar de vorm ingesteld. Zij zijn ontvankelijk.

II. DE GROND VAN DE ZAAK

Over de feiten, ten laste van mr. X gelegd, bestaat geen betwisting. Mr. X heeft een overtuigingsstuk gemanipuleerd en vervolgens aangewend in een gerechtelijke procedure.

De betwisting blijft dus beperkt tot de door de tuchtraad opgelegde sanctie.

De tuchtraad van beroep treedt de overweging van de tuchtraad bij waar deze heeft

geoordeeld dat de feiten, zoals door mr. X erkend, een zeer ernstige inbreuk uitmaken op de beginselen die aan de advocatuur ten grondslag liggen, en die worden omschreven in art. 455-456 Ger. W.

De plicht van waardigheid die op de advocatuur rust, houdt in dat de advocaat geen nadeel toebrengt aan de goede naam en de faam van het beroep en het vertrouwen dat het moet wekken bij het publiek. De advocaat moet het vertrouwen, dat in hem wordt gesteld, waardig tonen. (J. Stevens, *Advocatuur. Regels & Deontologie*, Mechelen, Wolters Kluwer, 2015, p. 798, nr. 1067.)

In het bijzonder moet de advocaat rechtschapen zijn, dit wil zeggen eerlijk en oprecht. Deze rechtschapenheid is een sleutelbegrip in de regels van de advocatuur. Het is het steunpunt dat het optreden van de advocatuur moet vergezellen (*Idem*, p. 805, nr. 1073).

De advocaat dient daarbij kies te handelen, dit wil zeggen gevoelig te zijn voor wat betaamt en passend is. Een advocaat dient zijn optreden te toetsen aan de wettelijke normen of de gebruiken en de regels van de moraal. (*Idem*, p. 812, nr. 1083).

Mr. X heeft deze fundamentele beginselen op ergerlijke wijze geschonden.

Mr. X moet zich realiseren dat het beroep van advocaat gesteund is op een wettelijk voorrecht en dat het zelfs grondwettelijke bescherming geniet, omdat het noodzakelijk is voor een openbare dienst, te weten deze van de rechtsbedeling, wat het algemeen belang aangaat. Om deze reden zijn de regels die het beroep bepalen van openbare orde.

In zijn beslissing oordeelt de tuchtraad dat de feiten aanleiding zouden geven tot het toepassen van de zwaarste straf.

Ondanks deze overweging werd aan mr. X een schorsing opgelegd van 9 maanden, integraal met uitstel voor een termijn van drie jaar.

De tuchtraad van beroep oordeelt dat een schorsing van 9 maanden, waarvan drie maanden effectief, en 6 maanden met uitstel voor een periode van drie jaar een meer gepaste sanctionering is.

De tuchtraad van beroep neemt daarbij enerzijds de argumenten die mr. X voor zijn verdediging heeft aangevoerd in overweging (de door hem betuigde spijt, zijn coöperatie aan het strafrechtelijk- en tuchtrechtelijk onderzoek, het feit dat hij geen vermogensrechtelijk voordeel heeft genoten en de reeds *de facto* ondergane schorsing t.g.v. het paleisverbod), maar verwijst anderzijds wel naar de ernst van de feiten, zoals hierboven uiteengezet.

De tuchtraad van beroep onderlijnt daarbij dat waar mr. X aanvoert dat hij blootgesteld was aan sterke druk van zijn omgeving, dit geen excuus kan vormen voor zijn onrechtmatig handelen. De advocaat moet altijd zijn vrijheid van handelen behouden en zelf de initiatieven bepalen die genomen moeten worden om de belangen van de cliënt onder de beste voorwaarden te behartigen, en dit mede binnen de perken van zijn deontologische verplichtingen.

III. DE KOSTEN VOOR HET ONDERZOEK

Er werden geen kosten voor het onderzoek in de zin van artikel 460 laatste lid Ger. W. begroot.

OM DEZE REDENEN,
DE TUCHTRAAD VAN BEROEP,

Verklaart de hoger beroepen ontvankelijk, en gegrond als volgt;

Bevestigt de bestreden beslissing gewezen door de tuchtraad voor Advocaten van de Ordes van het rechtsgebied Antwerpen (eerste kamer) van 25 oktober 2016 (TAA/SM/0276/2016) in zoverre mr. X werd veroordeeld tot een tuchtsanctie van 9 maanden schorsing maar hervormend,

Zegt dat hiervan zes maanden met uitstel worden uitgesproken voor een periode van drie jaar;

Hebben deelgenomen aan de behandeling en de beraadslaging: de heer Johan Boon, voorzitter en de assessoren mr. Geneviève Boliau, mr. Alex De Visscher, mr. Johan Michiels en mr. Frank Van der Schueren.

De assessoren hebben deze beslissing allen ondertekend voor de uitspraak.

G. Boliau

A. De Visscher

J. Michiels

F. Van der Schueren

De beslissing wordt uitgesproken door de heer Johan Boon, voorzitter, bijgestaan door mr. Ludo Kools, secretaris.

J. Boon

L. Kools